

Pető Tóth Károly

Az indonéz lövészárók

/INTERLÚDIUMOK/

A
Z

I
N
D
O
N
É
Z

L
Ö
V
É
S
Z
Á
R
O
K

az algonquin hajnalpír

Tedd buzgón bugyogó gyöngyforrásemlékké a léked!
Lelkedhez – ó én algonquinködlovag/ – a tested is mellékd!
Ne lakoljam meg, ha meglékelem. E rettegett Budapestet
egy napmézcsordulta reggelen elhagyjuk; én s énd, te s tem.

a portugál pék

Lapátra teszi a békeharcot és betolja a sütőbe.
Közben a feketeribizlipálínkát nyalkán nyakalja.
Huzagolt kemencével dolgozik
s ha nyakába szakad valamely fészkes nyavalya,
hát látteleletért lőt.
Legtöbbször szelíd,
amúgy elfickándoZHAT akár egy tenyerében is
két kecses-dús feminista farcimpa.
Ellenben alkalomadtán fékomadta az istenadta.

a finn dongaláb

Komisz maszkokat rugdos.

Egy-egy találat után zizzenő ebesontbeforrzene,
vagy a puszta légben kaszál,

és örömeben helybenfut.

a japán vizsla

Tantuszok a lábvizben.
Tele van a fonóm.
Hangicsáló koto-noktürn.
Lyányok fosszatok, ne kukoricázzatok!
Nyárkanyar. Őszvád. Téltrip-perújrafelvétel.
Elvermelve a jancsiszög tavaszra.
Jól jönne egy tonnányi tente.

A

Z

I

N

D

O

N

É

Z

az etióp hetipiac

Az egyik standnál te állsz,
a másiknál én.
Néha hozzám átkiabász,
vagy neked én.
– Hogy megy a bót?!
– Vót jobb, de rosszabb is vót!
Ugyanúgy megy minden, mint azelőtt. Sehogy.
Csak a kiáltozás marad:
– Hogy megy a bót?!
– Vót rosszabb, de jobb is vót!
Aztán hirtelen újabb téma heverdik közénk.
– Hallád-e, hogy a Lipót meghótt?!
– Pedig amíg ét milyen jó' megvót!
Aztán összecsomagolunk
és kániszmurga meg a himmelherrgott.

L

Ö

V

É

S

Z

Á

R

O

K